

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 8 februari 1898, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande tillägg till 15 kap. 18 § kyrkolagen.

Genom proposition, n:o 15 af den 22 december 1897 har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

innefattande tillägg till 15 kap. 18 § kyrkolagen.

Härigenom förordnas såsom tillägg till hvad i 15 kap. 18 § kyrkolagen är stadgadt:

Varder i någon församling å söndag eller helgdag, då lysning till äktenskap skall ske, presten af sjukdom eller annat hinder urstånd-satt att sin tjänst i kyrkan fullgöra och kan ej annan behörig person för gudstjenstens förrättande anlitas, skall lysningen af församlingens klockare verkställas.

Denna proposition har af båda kamrarne blifvit till lagutskottet hänvisad.

Såsom af det vid propositionen fogade statsrådsprotokoll för den 6 oktober 1897 inhemtas, är ifrågavarande proposition föranledd af en utaf 1893 års kyrkomöte aflåten underdånig skrifvelse, deri framställdes

anhållan om bestämmelser, huru i händelse af messfall skulle förhållas med lysningar och andra af offentlig myndighet utfärdade publikationer för att tillkännagifvandet skulle ega laga kraft.

Lagförslaget i fråga innehåller emellertid, såsom synes, bestämmelser allenast om lysningars verkställande vid messfall. Beträffande sättet för kungörande af andra utaf offentlig myndighet utfärdade publikationer finnas nemligen — förutom i 18 § riksdagsordningen — hufvudsakligen i 2 § af lagen angående kungörelsens uppläsande i kyrka den 1 juni 1894 bestämmelser meddelade, hvilka äfven för händelse af messfall må anses tillfyllestgörande.

Hvad lagförslaget, sådant det föreligger, vidkommer, anser utskottet, att detsamma på ett tillfredsställande sätt förebygger de olägenheter, som, enligt hvad erfarenheten bestyrkt, kunna uppkomma derigenom, att, med tillämpning af nu gällande lag, lysning måste afbrytas vid messfall; och föranlåtes utskottet alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen
bifallas.

Stockholm den 8 februari 1898.

På lagutskottets vägnar:
CARL B. HASSELROT.
